

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.352 van 18 maart 1999
in de zaak A. 42.621/VII-16.664.**

In zake : Jan AVERMATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG

tussenkommende partij :

Mathieu GEUSENS,
wonende te MEEUWEN-GRUITRODE,
Genitsstraat 40.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jan AVERMATE op 19 juni 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 12 april 1990, waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 30 maart 1989 houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van een mestkuikenstal voor 19.000 dieren niet wordt ingewilligd en het weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 mei 1992;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 1992 die de tussenkomst van Mathieu GEUSENS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris I. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn, behoudens wat de tussenkomst betreft, eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat oorspronkelijk een klein landbouwbedrijf uit, bestaande uit rundvee en varkens.

Hij wenst een mestkuikenstal voor 19.000 dieren op te richten en uit te baten en krijgt hiervoor in graad van beroep een bouwvergunning, gegeven bij ministerieel besluit van 9 mei 1988.

1.2. Op 26 september 1988 vraagt hij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode een uitbatingsvergunning voor een mestkuikenstal, bestemd voor 19.000 dieren aan de Guytjensstraat te Meeuwen-Gruitrode, gekadaastreerd aldaar 1ste afdeling, sectie B, nrs. 1043g en 1048h.

1.3. Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 30 maart 1989 wordt de gevraagde vergunning geweigerd omwille van het "ongunstig advies van zowel de Rijksgezondheidshoofdopziener alsook van het Bestuur voor Leefmilieu Limburg".

1.4. Verzoeker tekent tegen deze weigering op 17 april 1989 administratief beroep aan.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven:

- bestuur voor ruimtelijke ordening op 11 oktober 1989: gunstig.

- administratie voor gezondheidszorg op 20 november 1989: ongunstig na een onderzoek ter plaatse.

- bestuur voor leefmilieu op 7 december 1989: ongunstig onder volgende motivering:

"De aanvraag betreft de exploitatie van een mestkuikenstal voor 19 000 dieren gelegen in een agrarisch gebied, echter op minder dan 50 m. van een woongebied met landelijk karakter, op ca. 150 m. van een volwaardig woongebied, op ca. 200 m. van een woonuitbreidingsgebied en op ca. 300 m. van een gebied voor dagrecreatie.

Bovendien bevinden zich meerdere woningen binnen een straal van 100 m. rond de stal. De dichtstbij gelegen woning bevindt zich slechts op ca. 20 m.

Gelet op deze afstanden en de overheersende windrichting (richting woningen langs de Genitstraat, woongebied en gebied voor dagrecreatie) is ons Bestuur van mening dat de exploitatie van deze inrichting aanleiding zal geven tot hinder voor de buurt zodat wij deze aanvraag ongunstig adviseren".

- provinciale landbouwdienst op 22 januari 1990: gunstig na afweging elementen pro en contra.

De provinciale dienst leefmilieu houdt een plaatsbezoek, waarvan op 8 augustus 1990 een verslag wordt opgesteld.

- 1.5. Op 12 april 1990 wordt het thans bestreden besluit genomen, waarbij het beroep van verzoeker wordt afgewezen en de oorspronkelijke weigeringsbeslissing wordt bevestigd onder volgende motivering:

"(...)

Overwegende dat de exploitatievergunning door het College van Burgemeester en Schepenen werd geweigerd omwille van de ongunstige adviezen van het Bestuur voor Leefmilieu en de Gezondheidsinspecteur; dat bovendien naar aanleiding van het openbaar onderzoek 'de comodo et incommodo', waaraan de aanvraag in eerste aanleg werd onderworpen één collectief bezwaarschrift (uitgaande van het buurtcomité Genitsstraat) werd ingediend met als beweegredenen :

- de onrechtmatig verkregen bouwvergunning wordt aangeklaagd;
- de uitbating ligt te dicht bij bestaande woonhuizen en woonkernen;
- de uitbating geeft aanleiding tot onvermijdelijke stankhinder en grondwater-bezoedeling;

Overwegende dat appellant als redenen voor het beroep de hiernavolgende argumenten aanhaalt :

1. de bouwvergunning voor de stal werd toegestaan bij beslissing, dd. 9 mei 1988, van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Angelegenheden en Ruimtelijke Ordening;
2. de opportuniteit van de beslissing tot weigering van de uitbatingsvergunning wordt betwist;
3. de vernietiging van het omstreden weigeringsbesluit wordt gevorderd gezien:
 - a) de rechten en belangen van appellant werden geschonden doordat het College van Burgemeester en Schepenen bij het verlopen van het openbaar onderzoek verzuimde een vergadering te beleggen waarop appellant, als belanghebbende partij, zijn standpunt en argumenten kon uiteenzetten en tevens mededeling kon krijgen van de gemaakte schriftelijke en mondelinge opmerkingen;
 - b) het Schepencollege een beslissing verzuimde te nemen binnen de drie maanden na de dag waarop de zaak op rechtmatige wijze aanhangig werd gemaakt;
 - c) de beslissing talloze gebreken ten aanzien van de legitieme motiveringsplicht vertoont namelijk:
 - er wordt enkel verwezen naar de adviezen die zich ongunstig uitlaten over de gevraagde vergunning, zonder opgave van de redenen welke de weigering van de vergunning zouden moeten verantwoorden;
 - bij lezing van de ongunstige adviezen is vastgesteld dat ze zeer summier zijn, in geen geval gemotiveerd en vooral niet de minste precisering en/of uitleg omvatten van de gevaren, het ongezond karakter of de hinder die uit de richting zou kunnen voortvloeien;
 - het College van Burgemeester en Schepenen en de ongunstige adviesuitbrengers hebben ook niet onderzocht in welke mate de uit de exploitatie voortspruitende ongemakken de normale burenhinder zouden overtreffen;
4. de inplanting van de stal gebeurde reeds aan de rand van het landbouwbedrijf om de omwonenden geen last te bezorgen en rekening gehouden met overheersende windrichting, nl. West- Zuid/West zal er geen last zijn van welke aard ook;
5. het bedrijf is levensnoodzakelijk voor appellant en zijn familie;

Overwegende dat ten vervolge van het ingediende beroepschrift de volgende aanvullende adviezen werden uitgebracht;

1. bestuur van Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dd. 11 oktober 1989, ref. 7113 B 86/90 GUNSTIG ADVIES
2. Dienst Hygiëne en Gezondheidsinspectie van de Administratie voor Gezondheidszorg, dd. 20 november 1989

Deze dienst deelt mede dat een nieuw onderzoek ter plaatse werd ingesteld, maar het advies ongewijzigd ONGUNSTIG blijft omdat :

- de stal is opgericht in de onmiddellijke nabijheid van meerdere bewoonde huizen;
- tegen de stal menigvuldige klachten zijn geuit en de woonhuizen in de ongunstige overheersende windrichting liggen;

3. Provinciale Landbouwdienst, dd. 22 januari 1990
Deze dienst geeft GUNSTIG ADVIES maar verwijst ernaar dat er toch enkele elementen 'contra' zijn namelijk;

- de verhoging van de dierenconcentratie in dit gebied, gezien er naast het bedrijf eveneens een mestkuikenbedrijf ligt;
- de planmatige ongunstige situatie, waarbij ook de bedenking wordt gemaakt dat de plaats niet geschikt is om een zuiver (uitbreiding) intensief veebedrijf op te richten;

4. L.I.S.E.C., Studiecentrum voor Ecologie en Bosbouw v.z.w., dd. 1 februari 1990, inzake de biologische waardering van het gebied waarin de stal zich situeert.

Volgens deze dienst is de stal gepland in ekotopen die biologisch niet zo waardevol zijn;

5. Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dd. 7 december 1989.

Uit het verslag van deze dienst blijkt dat :

- de inrichting volgens het gewestplan Neerpelt-Bree gelegen is in een agrarische zone, doch zich situeert op minder dan 50 meter van een woongebied met landelijk karakter, op circa 150 meter van een volwaardig woongebied, op circa 200 meter van een woonuitbreidingsgebied en op circa 300 meter van een gebied voor dagrecreatie;
- in een straal van 100 meter rond de stal zich meerdere woningen bevinden;
- de dichtst bijgelegen woning zich slechts op 20 meter bevindt;
- gelet op de hiervoren vermelde afstanden alsook omwille van de overheersende windrichting (richting woningen langs de Genitsstraat) dit Bestuur van oordeel is dat de exploitatie van deze inrichting aanleiding zal geven tot hinder voor de buurt, zodat de aanvraag ONGUNSTIG wordt geadviseerd;
- om reden van deze bedenkingen de exploitatievergunning zou dienen geweigerd te worden;

Gelet op het plaatsbezoek van de Dienst Leefmilieu van de Provincie waarbij werd vastgesteld dat :

- de omgeving reeds een sterke concentratie aan kippenstallen vertoont tengevolge van de exploitatie van de Heer PAESEN, naast het bedrijf van de Heer AVERMATE;

- hoewel de activiteiten in een agrarisch gebied gebeuren de vraag rijst of de aanvaardbare hinder voor de buurt niet reeds overschreden is of dreigt overschreden te worden;

- de huidige hinder vooral wordt veroorzaakt door lawaai van ventilatoren, geur en het storend zicht van de landbouwinstallaties in een relatief residentiële wijk;

Overwegende dat de plaatselijke concentratie aan mestkippen een relevante ammoniakemissie zal teweegbrengen waardoor de uitbating van het bedrijf Avermate onvermijdelijk aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder, enerzijds omwille van de aanwezigheid van woningen in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf en anderzijds om reden van de situering van de residentiële bebouwing in de overheersende windrichting vanuit het bedrijf;

Overwegende dat om de hierboven geciteerde redenen de ongunstige adviezen van het Bestuur voor Leefmilieu van de A.R.O.L. en de Gezondheidsinspecteur dienen bijgetreden te worden; dat daarenboven de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren van het buurtcomité Genitsstraat als gegrond kunnen worden beschouwd; dat er bijgevolg aanleiding bestaat het beroep niet in te willigen en het weigeringsbesluit, dd. 30 maart 1989, van het College van Burgemeester en Schepenen te bevestigen";

2. De ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst.

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie opwerpt dat het verzoek tot tussenkomst ingesteld op 14 mei 1992 onontvankelijk is, daar uit het verzoekschrift tot tussenkomst duidelijk blijkt dat dit verzoek werd ingediend door het buurtcomité, een feitelijke vereniging, en geen enkel bewijs werd voorgelegd dat dit buurtcomité rechtspersoonlijkheid zou bezitten;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst staat te lezen wat volgt :

"In naam van het buurtcomité, een afvaardiging van de hele buurt, wensen wij als belanghebbende partij van de in hoofding vernoemde zaak tussen te komen (...).

Hoogachtend,
Het buurtcomité";

dat daarop de namen, adressen en handtekeningen volgen van een zevental buurtbewoners en de vermelding

"P.S.: als contactpersoon van het buurtcomité voor briefwisseling of eventueel telefonisch contact wordt afgevaardigd :

Mathieu GEUSENS
Genitsstraat 40,
3670 Meeuwen-Gruitrode";

dat ook in de toelichting bij het verzoekschrift tot tussenkomst steeds gewag wordt gemaakt van "het buurtcomité" dat volgens het verzoekschrift zou bestaan uit "7 geburen" die blijkbaar allen het verzoekschrift hebben ondertekend; dat uit even aangebrachte elementen blijkt dat verzoeker terecht doet gelden dat het verzoek tot tussenkomst moet worden geacht uit te gaan van het buurtcomité en niet van één bepaalde buurtbewoner; dat aangezien niet blijkt dat dit comité de rechts-persoonlijkheid bezit zijn verzoek tot tussenkomst moet worden afgewezen; dat de exceptie kan worden aangenomen;

3. De ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker het Vlaamse Gewest als verwerende partij zou hebben aangewezen in plaats van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg en dat daardoor het annulatieberoep onontvankelijk zou zijn;

3.2. Overwegende dat, in strijd met hetgeen verwerende partij voorhoudt, voormelde bestendige deputatie wel degelijk als verwerende partij werd aangeduid; dat alleen reeds om die reden de exceptie moet worden verworpen;

4. De gegrondheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de "schending van artikel 2. van (de wet van) 29.03.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw (...) en van artikel 11 (van het koninklijk besluit van) 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen" aanvoert

"doordat het bestreden besluit door het weigeren van een exploitatievergunning op de betrokken percelen van appelllant, de verwezenlijking verhindert van het gewestplan Neerpelt-Bree, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 22 maart 1978, terwijl de Bestendige Deputatie als overheid die moet beschikken op aanvragen tot exploitatievergunningen er in rechte en in feite toe gehouden was de geldende plannen van aanleg in acht te nemen en er voor te zorgen dat, om wettig te zijn, haar individuele overheidsdaden konden ingepast worden in de reeds bestaande wetten en verordenende bepalingen betreffende de betrokken percelen, o.m. het Gewestplan en de bouwvergunning die aan appelllant werd verleend tot het oprichten van een mestkuikenstal voor 19.000 stuks en waardoor zou verhinderd worden dat men zou komen tot de absurde situatie dat appelllant wel zulke stal mag bouwen doch niet exploiteren";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt :

"Overwegende dat de bouwvergunning en de exploitatievergunning twee onderscheiden vergunningen zijn waarvan de toekenning door verschillende wetten wordt geregeld;

Overwegende dat de omstandigheid dat de aanvrager een bouwvergunning werd afgeleverd geen voldoende motief is voor het verlenen van een exploitatievergunning op grond van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (cfr. R.v.St., arrest BOGAERT en consorten, nr. 17.964 van 30 november 1976);

dat de toekenning van een bouwvergunning voor het oprichten van een gebouw niet inhoudt dat de bevoegde overheid niet regelmatig de aanvraag kan afwijzen om in hetzelfde gebouw een hinderlijk bedrijf te exploiteren (cfr. R.v.St., arresten DE HERDT, nr. 16.152 van 19 februari 1974, consorten DE KOCK, nr. 20.126 van 26 februari 1980 en p.v.b.a. TOVADEC PLASTICS, nr. 20.135 van 4 maart 1980);

Overwegende dat uit het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming volgt dat de overheid die moet beslissen over een aanvraag tot exploitatie van een gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichting, de vergunning slechts kan verlenen, wanneer er van uit het oogpunt van de veiligheid en de gezondheid geen bezwaar tegen de exploitatie van de inrichting bestaat en wanneer deze ook niet de normale perken van de lasten die uit elke nabuurschap ontstaan te buiten gaat; dat de regularisatie van een bestaande toestand een motief is dat op zichzelf genomen, in rechte het verlenen van de vergunning niet kan verantwoorden (cfr. R.v.St., arrest Stad POPERINGE, nr. 19.904, van 13 november 1979);

Overwegende dat de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw derhalve niet geschonden is;

dat het eerste middel derhalve ongegrond is";

4.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er in essentie nog aan toevoegt dat de kern van het probleem de toepassing is van artikel 11 van voornoemd koninklijk besluit, dat zijn bedrijf reeds bestond vóór de totstandkoming van het gewestplan Neerpelt-Bree, dat dit gewestplan het bedrijf heeft ondergebracht in agrarisch gebied, dus in een zone bestemd voor landbouw in de ruime zin en dat door de exploitatievergunning te weigeren, de overheid de verwezenlijking van het gewestplan onmogelijk maakt;

4.1.4. Overwegende dat de wetgeving op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening enerzijds en de ten tijde van de bestreden beslissing geldende reglementering op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven anderzijds, verschillende doeleinden nastreven; dat een bouwvergunning die als zodanig slechts de toelating geeft om een bepaalde constructie op te richten, geenszins inhoudt dat in die constructie om het even welke exploitatie toegelaten is; dat dienvolgens de verzoeker zich niet kan beroepen op de hem verleende bouwvergunning om alsook een exploitatievergunning te verkrijgen; dat voorts, de omstandigheid dat de geplande inrichting in overeenstemming is met de bestemming agrarisch gebied,

op zichzelf niet kan volstaan om tot de toekenning van de gevraagde vergunning te besluiten; dat zij de bevoegde overheid niet ontslaat van de verplichting de haar door het ten tijde van de bestreden beslissing toepasselijk Algemeen reglement voor de Arbeidsbescherming opgedragen appreciatiebevoegdheid uit te oefenen; dat die verplichting tot appreciatie inhoudt dat de overheid op grond van de concrete gegevens van de zaak dient te onderzoeken of de ongemakken, inherent aan de voorgenomen exploitatie, de perken van de normale hinder niet te buiten gaan; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2, 9 en 43 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw

"doordat (door) het bestreden besluit en door het verhinderen van de realisatie van het Gewestplan voor de betrokken percelen als agrarisch gebied, in feite en in rechte het gewestplan gewijzigd wordt wat betreft de betrokken kadastrale percelen terwijl artikel 2 bepaalt in alinea 3 dat de plannen verordenende kracht hebben en geldig blijven totdat zij na herziening door andere plannen worden vervangen en zulks volgens de nauwkeurige procedure, aangegeven in artikel 9 en 43 van voormelde wet";

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt antwoordt :

"Overwegende dat verzoeker over een bouwvergunning beschikt zodat de realisatie van het gewestplan geenszins verhinderd wordt door het bestreden besluit;

Overwegende dat de bouwvergunning te onderscheiden is van de exploitatievergunning en de rechtmatigheid van de ene vergunning rechtens niet beïnvloed wordt door het bestaan of de rechtmatigheid van de andere, zodat het verlenen van de ene vergunning geen recht verleent op het bekomen van de andere (R.v.St., arrest p.v.b.a. CARPENTIER, nr. 20 680 van 4 november 1980);

Overwegende dat de Bestendige Deputatie door het bestreden besluit geen enkele wijziging heeft

aangebracht aan het gewestplan, doch enkel heeft geoordeeld of de aanvraag tot exploitatievergunning vanuit het oogpunt van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming kan worden ingewilligd; dat de bepalingen van de Stedenbouwwet derhalve geenszins geschonden zijn";

4.2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de indeling van een gewestplan niet enkel rekening houdt met esthetische, maar ook met sociaal-economische aspecten en dat de realisatie van een gewestplan dus méér inhoudt dan enkel de afgifte van een bouwvergunning; dat zij erbij blijft dat de bestreden beslissing een individuele overheidsdaad vormt die de uitvoering van het gewestplan verhindert; dat zij opmerkt dat de verwerende partij toegeeft geen rekening te hebben gehouden met het gewestplan, doch enkel met het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming;

4.2.4. Overwegende dat in essentie kan worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel; dat daaruit volgt dat het weigeren van een exploitatievergunning voor een landbouwinrichting in een agrarisch gebied geenszins kan worden beschouwd als een wijziging van het gewestplan wanneer de vergunning wordt geweigerd omdat de inrichting als gevaarlijk, hinderlijk of ongezond wordt bevonden in de zin van het ARAB; dat het tweede middel niet gegrond is;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van "processuele en inhoudelijke beginselen van openbaar bestuur"

"doordat (eerste onderdeel) de Bestendige Deputatie verzuimde en naliet verzoekende partij te horen en hem hierdoor in de onmogelijkheid plaatste zijn stukken en zijn zienswijze over de zaak direct en persoonlijk bij te brengen ter staving van zijn voorstelling van de feitelijke gegevens in deze zaak terwijl enerzijds verzoekende partij in zijn administratief verzoek hiertoe uitdrukkelijk verzocht en hem door de Bestendig Gedeputeerde SWENNEN, welke over het administratief beroep uitspraak diende te

doen, bij schrijven van 08 februari 1990 werd meegedeeld dat voorgesteld zou worden hem te horen en anderzijds het bestuur aan de betrokkene de gelegenheid moet bieden op nuttige wijze voor zijn belangen te kunnen opkomen zeker wanneer zoals in casu het vermogen van de rechtszoekende aangetast wordt en op ingrijpende wijze beperkingen opgelegd dreigen te worden aan de uitoefening van zijn eigendomsrechten",

en

"doordat (verder, tweede onderdeel) de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg tot haar voorstelling van de feiten en tot de feitenvinding kwam zonder inachtneming van de elementaire zorgvuldigheidsplicht terwijl deze zorgvuldigheidsplicht precies eist dat voor wat betreft de feitenvinding bij de betrokkene direct en persoonlijk alle inlichtingen moesten gevraagd worden nodig om een juiste en objectieve voorstelling van de feiten te waarborgen en te kunnen komen tot een juiste belangenafweging tussen de verschillende belangen van overheid en particulieren;

Dat in éénzelfde context verzoekende partij bij geschrift d.d. 01 maart 1990 van haar Bestendig Gedeputeerde SWENNEN ingelicht werd dat de Bestendige Deputatie besliste dat een plaatsbezoek zou plaatsvinden en dat de datum van dit plaatsbezoek officieel zou meegedeeld worden;

Dat verzoekende partij nooit vereerd werd met het plaatsbezoek van de Bestendige Deputatie en overigens hiertoe nooit officieel in kennis van gesteld werd hetgeen aantoonde dat de Bestendige Deputatie zich onvoldoende zorgvuldig heeft voorgelicht en in strijd met haar zorgvuldigheidsplicht tot een besluit is gekomen;

Dat de Bestendige Deputatie hierdoor overigens gedwaald heeft met betrekking tot de materiële juistheid van de feiten (zie infra)";

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar tegenover stelt :

"Overwegende dat verzoeker reeds onmiddellijk na ontvangst van zijn beroepsschrift bij schrijven van 27 april 1989 (zie stuk nr. 10) werd meegedeeld dat het in het kader van de betreffende wetgeving niet gebruikelijk is dat de exploitant wordt gehoord;

Overwegende dat geen enkele wettekst de vergunnende overheid oplegt bij de toekenning van een exploitatievergunning de aanvrager vooraf te horen;

Overwegende dat de Bestendige Deputatie wel degelijk de nodige zorgvuldigheid bij de feiten-

vinding aan de dag legde door op 21 februar 1990 de Dienst Leefmilieu van de Provincie te belasten met een plaatsbezoek;

Overwegende dat in de periode tussen 21 februari 1990 en 8 maart 1990 in opdracht van de Bestendige Deputatie een plaatsbezoek werd uitgevoerd door een ambtenaar van de Dienst Leefmilieu van de Provincie; dat bij die gelegenheid een bezoek werd gebracht aan het bedrijf van verzoeker en aan de buurt en dat mondeling de nodige inlichtingen werden ingewonnen bij verzoeker persoonlijk en bij enkele buurtbewoners; dat de resultaten van dit onderzoek duidelijk vermeld worden in de bestreden beslissing";

4.3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat ook zonder wettelijk vastgelegde hoorplicht, rekening moet worden gehouden met de brieven van gedeputeerde SWENNEN, waardoor een rechtmatig vertrouwen werd geschapen als zou verzoekende partij gehoord worden en als zou een plaatsbezoek worden gehouden, dat die brieven in ieder geval aantonen dat de verwerende partij zelf een hoorzitting en plaatsbezoek nodig achtte, en dat, door deze niet te houden, de bestreden beslissing dus met onzorgvuldigheid is genomen; dat verzoeker daaraan toevoegt dat hij nooit betrokken is geweest bij een plaatsbezoek; dat hij nog opmerkt dat in het dossier zich geen verslag van een plaatsbezoek bevindt noch een beslissing om tot een plaatsbezoek over te gaan;

4.3.4. Overwegende dat, na lezing van het op vraag van het bevoegde lid van het auditoraat neergelegd verslag van dat plaatsbezoek en de daaropvolgende aanvullende nota van de afdeling ruimtelijke ordening en leefmilieu aan de bestendige deputatie, verzoeker in zijn laatste memorie nog doet gelden dat noch van de vaststelling gedaan tijdens dat plaatsbezoek, dat de mestkuikenstal op een moderne, milieuverantwoorde wijze wordt geëxploiteerd, noch van de vaststelling dat de omwonenden niet zo zeer gekant blijken te zijn tegen de geplande mestkuikenstal, maar veeleer bevreesd zijn voor eventueel latere bijkomende aanvragen, in het bestreden besluit gewag wordt gemaakt, dat de verwerende partij

het blijkbaar niet nodig vond in het bestreden besluit deze vaststellingen in haar beoordeling te betrekken, dat tevens uit het bestreden besluit nergens blijkt dat bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag een afweging werd gemaakt van de in de aanvullende nota voorgestelde beslissingsmogelijkheden; dat hij deze elementen aanbrengt ter versterking van zijn grief dat de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden; dat, wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft, verzoeker nog opmerkt dat uit het schrijven van gedeputeerde SWENNEN niet was af te leiden of laatstgenoemde dat schrijven in eigen naam, dan wel in naam van de verwerende partij aan hem had gericht zodat hem niet kan worden verweten ervan te zijn uitgegaan dat hij zou worden gehoord, minstens dat hij ervan op de hoogte zou worden gebracht wanneer het plaatsbezoek zou doorgaan;

4.3.5.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat wanneer de bestendige deputatie -het weze in eerste aanleg of in beroep- beschikt op een aanvraag voor een exploitatievergunning, zij niet optreedt als rechtsprekend orgaan maar als orgaan van het actief bestuur; dat de betrokkenen in dergelijk geval, ter verdediging van hun belangen, over geen andere waarborgen beschikken dan die welke de wetten en reglementen hun uitdrukkelijk verlenen; dat het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming nergens bepaalt dat de vergunningsaanvrager moet worden gehoord; dat de door verzoeker neergelegde brief van gedeputeerde SWENNEN van 8 februari 1990 niet kan worden begrepen als een schrijven dat uitgaat van de verwerende partij, maar naar voren komt als een in persoonlijke naam gericht schrijven; dat daarenboven in die brief enkel staat geschreven dat een hoorzitting zou worden voorgesteld, hetgeen nog geen beslissing aangaande een hoorzitting inhoudt; dat de verwerende partij terecht verwijst naar haar schrijven van 27 april 1989 waarin verzoeker werd

medegedeeld dat een hoorzitting niet gebruikelijk is, maar dat in voorkomend geval hij op de hoogte zou worden gesteld van tijdstip en plaats van de hoorzitting; dat het eerste onderdeel niet gegrond is;

4.3.5.2. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft, dat om dezelfde reden als sub 4.3.5.1. uiteengezet, de verwerende partij geenszins verplicht was om verzoeker formeel op de hoogte te brengen van haar beslissing om een plaatsbezoek te laten doorgaan; dat uit het feit dat het plaatsbezoek plaatsvond zonder dat verzoeker daarvan op de hoogte was gebracht geenszins de conclusie kan worden getrokken dat de verwerende partij bij de feitenvinding niet de nodige zorgvuldigheid heeft aan de dag gelegd; dat de verwerende partij in haar laatste memorie terecht betoogt dat het feit dat de aanvullende interne nota betreffende het plaatsbezoek niet integraal in de bestreden beslissing werd overgenomen niet inhoudt dat geen zorgvuldige afweging is geschied van hetgeen ter plaatse werd vastgesteld; dat het tweede onderdeel evenmin gegrond is;

4.3.5.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het derde middel niet gegrond is;

4.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van artikel 10 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en van de algemene motiveringsverplichting

"doordat de Bestendige Deputatie in het door haar bestreden besluit en 'ter motivering' hiervan louter en alleen verwijst naar adviezen welke nooit ter kennis werden gebracht van verzoekende partij en daarenboven slechts loutere stijlformules zijn, in vragende en weifelende vorm gesteld zijn en in geen enkel opzicht inhoudelijk en concreet de redenen aangeven waarom een weigeringsbeslissing zou moeten genomen worden;

Dat op onwettige grondslag en volkomen ten onrechte door de Bestendige Deputatie verwezen wordt naar bezwaren gemaakt door een buurtcomité tijdens het openbaar onderzoek en zulks om reden dat bewust bezwaar pas werd ingediend op 16 november 1988 en dus onmogelijk kon figureren in een proces-verbaal van onderzoek de commodo et incommodo dat door het College van Burgemeester en Schepenen werd afgesloten op 20 oktober 1988;

In éénzelfde context zal het daarenboven aan niemand ontgaan dat geen enkel concreet antwoord werd voorbehouden aan meerdere middelen welke door verzoekende partij werden aangevoerd in zijn administratief beroep tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente MEEUWEN-GRUITRODE";

4.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Overwegende dat het bestreden besluit duidelijk de redenen aangeeft waarop de weigeringsbeslissing is gesteund, met name de resultaten van het plaatsbezoek van de Dienst Leefmilieu van de Provincie en de overweging dat de plaatselijke concentratie van mestkippen een relevante ammoniakemissie zal teweegbrengen waardoor de uitbating van het bedrijf AVERMATE onvermijdelijk aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder, enerzijds omwille van de aanwezigheid van woningen in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf en anderzijds om reden van de situering van de residentiële bebouwing in de overheersende windrichting vanuit het bedrijf; dat om de hiervoren geciteerde reden de ongunstige adviezen van het Bestuur voor Leefmilieu van de A.R.O.L. en de Gezondheidsinspecteur dienen bijgetreden te worden; dat daarenboven de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren van het buurtcomité Genitsstraat als gegrond kunnen worden beschouwd;

Overwegende dat de verwijzing naar het bezwaarschrift dd. 18 oktober 1988 (stuk nr. 3) van het buurtcomité Genitsstraat steunt op het proces-verbaal dd. 20 oktober 1988 (stuk nr. 2) betreffende de sluiting van het onderzoek de commodo et incommodo opgesteld door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode; dat hieruit blijkt dat het bezwaarschrift niet op 16 november 1988 maar voorafgaand aan de sluiting van het onderzoek werd ingediend; dat dit proces-verbaal een authentieke akte is, tegen wier inhoud blote beweringen niet kunnen opwegen (cfr. R.v.St., arrest DEROEP, nr. 16.361 van 9 april 1974); dat dit openbaar geschrift als waarachtig dient beschouwd te worden tenzij de strafrechter de valsheid in openbare geschriften heeft vastgesteld;

Overwegende dat de motiveringsplicht vereist dat de genomen beslissing steunt op deugdelijke motieven die aanwezig zijn in het dossier, maar niet zover kan gaan dat op ieder middel in het beroepsschrift van verzoeker voor de Bestendige Deputatie in concreto wordt geantwoord (cfr. R.v.St., arrest VERCAUTEREN, nr. 20.097 van 5 februari 1980);

Overwegende dat om aan de door artikel 10 van het algemeen reglement opgelegde motiveringsverplichting te voldoen de bestreden beslissing niet dient te antwoorden op elk van de middelen aangevoerd in het beroep; dat het volstaat dat het duidelijk en omstandig, hetzij rechtstreeks hetzij met verwijzing naar het verslag van de administratie van arbeidsveiligheid, de redenen vermeldt waarop het berust (cfr. R.v.St., arrest N.V. ARBOROUTE nr. 13.511 van 22 april 1969); dat geen wetsbepaling voorschrijft dat in het vergunningsbesluit of in de ingewonnen adviezen, waarnaar het besluit verwijst, alle bezwaren van de belanghebbenden moeten worden beantwoord of dat daaraan moet tegemoet gekomen worden (cfr. R.v.St., arrest SEVERI en consorten, nr. 20.678 van 28 oktober 1980); dat het vierde middel derhalve ongegrond is";

4.4.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er in essentie nog aan toevoegt dat de bestreden beslissing mede zou zijn gesteund op de resultaten van het plaatsbezoek van de provinciale dienst leefmilieu, terwijl dit advies hem onbekend is en niet eens in het administratief dossier werd gevoegd; dat hij betoogt dat indien het advies niet wordt voorgelegd, moet worden aangenomen dat de bestreden beslissing die grondslag niet kan hebben en dat dus niet is voldaan aan de motiveringsplicht;

4.4.4. Overwegende dat verzoeker na kennisneming enerzijds van de nota van het bestuur ruimtelijke ordening en leefmilieu van de provincie Limburg van 8 februari 1990 gericht aan de bestendige deputatie en waarin wordt voorgesteld om een plaatsbezoek te laten doorgaan en anderzijds van de aanvullende nota van hetzelfde bestuur van 8 maart 1990 houdende de bevindingen van dat plaatsbezoek, in zijn laatste memorie nog doet gelden dat in laatstgenoemde nota niet wordt vastgesteld dat de geplande hinder de grens van de

aanvaardbare hinder zou overschrijden, maar er enkel wordt op gewezen dat de vraag rijst of de grens van de aanvaardbare hinder voor de buurt niet reeds is overschreden of dreigt overschreden te worden; dat hij ook nog betoogt dat alhoewel in het advies van de provinciale landbouwdienst van 22 januari 1990 er wordt op gewezen dat de afstand en de hinder tot de naaste woningen aanvaardbaar is, het bestreden besluit desalniettemin aangeeft dat de uitbating van het bedrijf van verzoeker onvermijdelijk aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder en nergens aanduidt waarom geen rekening wordt gehouden met het advies van de provinciale landbouwdienst, dat het motief in het bestreden besluit dat de plaatselijke concentratie van mestkippen een relevante ammoniakemissie zal teweegbrengen waardoor de uitbating van het bedrijf aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder de bestreden beslissing niet kan schragen daar niet alleen rekening werd gehouden met de exploitatie van de inrichting van verzoeker, maar tevens met de uitbating van het mestkippenbedrijf van de heer PAESEN, gelegen vlak naast de inrichting van verzoeker, dat daarenboven uit geen enkel uitgebracht advies blijkt dat de ammoniakemissie zal toenemen; dat verzoeker tenslotte er zich nog over beklagt dat het bestreden besluit niet aangeeft waarom de verwerende partij de bezwaren van de buurtbewoners, gemaakt tijdens het openbaar onderzoek, laat primeren op de verklaringen van de buurtbewoners afgelegd tijdens het plaatsbezoek, daar volgens de aanvullende nota van 8 maart 1990 de omwonenden niet zozeer zouden gekant zijn tegen de kwestieuze kuikenstal, maar veeleer bevreesd zouden zijn voor bijkomende exploitatieaanvragen na toekenning van de in het geding zijnde exploitatievergunning;

4.4.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat om aan artikel 10 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming te

voldoen, het volstond dat de overwegingen van het bestreden besluit in hun onderlinge samenhang beschouwd, de concrete redenen aangeven die haar ertoe hebben gebracht om de vergunning te weigeren, te weten de overdreven geurhinder voor de residentiële bebouwing in de overheersende windrichting; dat zij daaraan toevoegt dat zij bij de beoordeling van de hinder gerechtigd was uit te gaan van de plaatselijke toestand waartoe ook het pluimveebedrijf van de heer PAESEN behoort;

4.4.6.1.1. Overwegende dat artikel 10 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming niet vereist dat de beslissing uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom de ingewonnen adviezen -of sommige ervan- niet worden gevolgd of dat een antwoord wordt gegeven op elk van de in beroep aangevoerde argumenten; dat overigens verzoeker niet aangeeft op welke van de in zijn beroepschrift aangebrachte relevante argumenten het bestreden besluit geen antwoord biedt; dat het noodzakelijk doch voldoende is dat de vergunning-verlenende overheid de redenen doet kennen die de genomen beslissing verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom andersluidende adviezen niet worden gevolgd en de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen; dat evengenoemd reglement nergens de verplichting oplegt om de ingewonnen adviezen aan de vergunningsaanvrager mede te delen, noch om de ganse inhoud ervan in het vergunningsbesluit op te nemen; dat hetzelfde geldt voor hetgeen in de aanvullende nota van 8 maart 1990 houdende de bevindingen van het plaatsbezoek werd gesteld; dat, zoals de verwerende partij terecht betoogt, zij gerechtigd was zich te beperken tot de weergave van de naar haar oordeel relevante standpunten en bevindingen;

4.4.6.1.2. Overwegende dat na verwijzing naar de ingewonnen adviezen en een samenvatting ervan (zie

sub 1.5.), de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de plaatselijke concentratie aan mestkippen een relevante ammoniakemissie zal teweegbrengen waardoor de uitbating van het bedrijf AVERMATE onvermijdelijk aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder, enerzijds omwille van de aanwezigheid van woningen in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf en anderzijds om reden van de situering van de residentiële bebouwing in de overheersende windrichting vanuit het bedrijf;

Overwegende dat om de hiervoren geciteerde reden de ongunstige adviezen van het Bestuur voor Leefmilieu van de A.R.O.L. en de Gezondheidsinspecteur dienen bijgetreden te worden; dat daarenboven de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren van het buurtcomité Genitsstraat als gegrond kunnen worden beschouwd";

dat met die motivering de verwerende partij op voldoende wijze de desbetreffende redenen laat kennen die aanleiding hebben gegeven tot de weigering van de vergunning; dat, immers, de verzoeker er duidelijk de beweegredenen in kan vinden die aanleiding hebben gegeven tot de weigering en deze dan ook kan bestrijden; dat verzoeker ter adstructie van zijn grief ten onrechte betoogt dat de bestendige deputatie in het bestreden besluit "ter motivering hiervan louter verwijst naar adviezen ..."; dat de grief gestoeld op de schending van de formele motiveringsplicht zoals verzoeker die grief adstrueert niet gegrond is;

4.4.6.2. Overwegende dat blijkens het desbetreffend proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek dit onderzoek werd afgesloten op 20 oktober 1988, terwijl het ingediende bezwaarschrift dateert van 18 oktober 1988; dat de desbetreffende grief feitelijke grondslag mist;

4.4.6.3. Overwegende dat het gegeven dat geen van de uitgebrachte adviezen uitdrukkelijk melding maakt van de toename van ammoniakemissie niet inhoudt dat er geen

toename zou zijn van ammoniakemissie; dat overigens wordt vastgesteld dat in het advies van het bestuur voor leefmilieu van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu van 7 december 1989 sprake is van hinder voor de buurt wegens "de overheersende windrichting (richting woningen langs de Genitsstraat)"; dat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat daarmee bedoeld wordt geurhinder, geurhinder die bij exploitatie van mestkuikenstallen juist wordt veroorzaakt door ammoniakemissie; dat de desbetreffende grief aangevoerd in de laatste memorie niet gegrond is;

4.4.6.4. Overwegende, wat de in de laatste memorie aangebrachte grief betreft dat bij de beoordeling van de hinder eveneens ten onrechte rekening werd gehouden met de aanwezigheid van een ander mestkippenbedrijf, die niet van openbare orde zijnde grief niet voor het eerst in de laatste memorie kon worden aangebracht nu verzoeker zich daarvoor steunt op de aanvullende nota met betrekking tot het plaatsbezoek van de dienst leefmilieu van de provincie van Limburg van 8 maart 1990 en het fragment dat over die problematiek ging integraal in de bestreden beslissing werd overgenomen;

4.4.6.5. Overwegende, wat de in de laatste memorie aangevoerde grief betreft dat "de tegenpartij (...) in het bestreden besluit niet aan(geeft) waarom zij de bezwaren van de buurtbewoners gemaakt tijdens het openbaar onderzoek laat primeren op de verklaringen van de buurtbewoners afgelegd tijdens het openbaar onderzoek (lees plaatsbezoek)", dat kan worden verwezen naar het sub 4.4.6.1.1. en 4.4.6.1.2. gestelde;

4.4.6.6. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het vierde middel niet gegrond is;

4.5.1. Overwegende dat verzoeker als vijfde middel dwaling betreffende de materiële juistheid van de feiten aanvoert; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

"Ofschoon de Raad van State in beginsel geen onderzoek wijdt aan de feiten, kan de Raad van State in beginsel niet anders dan de onwettigheid van de bestreden administratieve rechtshandeling vaststellen indien blijkt dat en bewezen wordt dat de rechtens vereiste feitelijke grondslag om tot weigering van een exploitatievergunning te besluiten berust op materiële onjuistheden welke van doorslaggevende aard zijn geweest voor de totstandkoming van het bestreden besluit;

In casu berustte het bestreden besluit op overdreven geurhinder te wijten aan 'de situering van de residentiële bebouwing in de overheersende windrichting vanuit het bedrijf';

Deze feitelijke grondslag is materieel onjuist gezien uit de plangegevens en de daarop voortkomende noordpijl blijkt dat de residentiële bebouwing niet de minste hinder zal ondervinden van de overheersende windrichtingen (in casu West en Zuid-West);

Dezelfde opwerping betreft de abstracte stijl-formule 'de aanwezigheid van woningen in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf' terwijl planologisch aangetoond wordt dat de afstand tot de bedoelde woningen gemiddeld 130 meter bedraagt;

Verder is er helemaal geen storend zicht van de landbouwinstallaties gezien verzoekende partij een groenscherm heeft aangelegd tussen zijn gebouwen en de woningen uit de omgeving;

Dat voor zoveel als nodig hieromtrent een onderzoeks(maat)regel dient bevolen te worden";

4.5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Overwegende dat de beoordeling van het verband tussen de reukhinder en de 'overheersende windrichting' een beoordeling in feite is die afhankelijk is van externe factoren zoals de weersgesteldheid, het seizoen, de geografische ligging e.a. die enkel kunnen beoordeeld worden door een onderzoek ter plaatse; dat in het verslag dd. 7 december 1989 (zie stuk nr. 19) van het Bestuur voor Leefmilieu van de A.R.O.L. ook reeds sprake is van de 'overheersende windrichting';

Overwegende dat de beoordeling van het verband tussen de milieuhinder en de afstand van de omliggende woningen tot het bedrijf van verzoeker, eveneens een beoordeling in feite is;

dat de omstandigheid dat het kwestieuze bedrijf gelegen is in een landbouwzone niet tot gevolg heeft dat de bestendige deputatie met de ligging in de onmiddellijke nabijheid van woonhuizen geen rekening zou mogen houden om het ongezond en hinderlijk karakter van het bedrijf te beoordelen (cfr. R.v.St., arrest VAN HAVERBEKE, nr. 16 207 van 22 januari 1974);

Overwegende dat het bestaan van een groenscherm niet noodzakelijk belet dat de landbouwinstallaties een storend zicht veroorzaken";

4.5.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog doet gelden dat de Raad van State steeds de materiële juistheid van de feiten, zoals in casu de geografische ligging van het bedrijf in correlatie met de overheersende windrichting, kan controleren middels een onderzoeksmaatregel en dat dit ook geldt voor de afstanden tot de woningen en het bestaan van een groenscherm;

4.5.4. Overwegende dat aan de hand van een door de verzoekende partij neergelegde kopie van het gewestplan opgemaakt op schaal 1: 25000 en van een schets op schaal 1: 2500 met aanduiding van de bestemmingsgebieden en de ligging van de woningen in de omgeving kan worden vastgesteld wat volgt :

- in de noordelijke richtingen van de gevraagde inrichting (van noord-oost tot noord-west) langs de ene zijde van de Genitsstraat bevindt zich een strook woongebied met landelijk karakter en langs de andere zijde van de Genitsstraat een strook "gewoon" woongebied;
- de afstanden tot de nabije woongebieden en zelfs tot de concrete woningen stemmen overeen met de afstanden die in de diverse adviezen en in de bestreden beslissing worden vermeld;

dat dienvolgens de bestreden beslissing niet feitelijk onjuist is gemotiveerd waar zij aanneemt, conform diverse adviezen in eerste aanleg en in graad

van beroep, dat de overheersende (zuid-westelijke) windrichting in de richting van de nabije woningen gaat; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Mathieu GEUSENS namens "HET BUURTCOMITÉ VAN HET GENITS" wordt afgewezen.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van het "BUURTCOMITÉ VAN HET GENITS".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien maart 1900 negenennegentig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.